

S Z E M L E

Kerék Imre

TENÉKED EZ JUTOTT

„Juliámra hogy találék,
örömömben így köszönék,
térdet fejet neki haték,
kin ő csak elmosolyodék.”

Balassi Bálint

Kár volt örülni vitéz uram,
ékes szavakat jóillatú
bokrétába kötni, sarkantyús
csizmája alá bőkből szőnyeget
teríteni, régen hamvába-holt
szerelem szikráját éleszteni;
hajdani virradatig tartó
ölelések emléke már nem
lágylítja meg szikla-szívét, a gőg
átüt mosolya mázán, szeméből
gúny villámaint röpíti szívedbe,
kár volt előre örülni, kár,
ágyban vitézkedésre, kanca-
ügettető játékra jó valál,
de kinek drága morha, pénz elúszik
hamar kezéből: férjnek nem való,
jussa csak a víg Anna-Máriák,
citerás lányok éneke, csókja,
s kivetettség házból, hazából:
szerelem, vagyon tündérkertje másnak
marad, tenéked ez jutott,
ez örömmel telt keserű pohár csak.

(Pannon Tükör, 2004/6.)

KERÉK IMRE 1942-BEN SZÜLETETT HÁROMFÁN. VERSET ÉS KRITIKÁT ÍR,
MŰFORDÍTÁSSAL FOGLALKOZIK. JÓZSEF ATTILA-DÍJAS.